

ved, at vi bevilgede kommunerne 424 mio. kr. ekstra til løsning af de særlige sociale opgaver, som kommunerne overtog fra amterne, netop fordi vi i forbindelse med kommunalreformen indså, at der var et område, som der kunne være behov for at give yderligere en økonomisk indsprøjtning.

Det har jo også medvirket til, at kommunerne har kunnet overtage nogle af de her meget vanskelige opgaver.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Vi skal jo ikke tænke ret langt tilbage. Vi skal bare tænke tilbage til sidste valg til Folketinget for at huske, hvordan vi overgik hinanden i, hvor mange penge kommunerne skulle have. Når en statsministerkandidat sagde et beløb, kunne den næste overgå den første. Kort tid efter, at et valg er overstået, har vi jo glemte det. Det er jo os herinde, der har lovet borgerne, at det hele bliver meget bedre, det er jo ikke kommunerne.

Nu siger ordføreren så, at vi skal konkurrenceudsætte det hele. Hvorfor skal kommunerne så ikke have lov til at gå ind og konkurrere på tilkøbsydelse? Det må da kunne sænke priserne endnu mere, når der kommer en stor aktør mere ind på banen, således at medarbejderne bliver i stand til at være længere tid hos den ældre, således at den ældre ikke behøver at få to forskellige ind måske samme dag.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Til det første vil jeg sige, at kommunernes omsætning er ca. 200 mia. kr., ½ pct. af det er 1 mia. kr. Ingen skal komme og fortælle mig, at kommunerne ikke under et kunne finde den milliard, hvis de ville, og den effektivisering, som de nu har mulighed for med de større enheder, bliver også til mange flere penge, som vi jo siger kan gå tilbage i forbedret offentlig service i kommunerne, og dem kommer staten ikke og fjerner.

Med hensyn til tilkøbsydelse er der f.eks. åbnet op for, at man kan lave en kollektiv ordning omkring mad i daginstitutionerne, men hvad nu, hvis der er en familie, der siger: Det vil vi ikke være med til? Så har vi altså 99 børn, der sidder og spiser i henhold til den ordning, som forældrene i kollektivet betaler til, og så er der en, som er udenfor. Det viser jo altså, at tilkøbsydelse kan være utrolig vanskelige, og hvad er mere naturligt end at sige: Den sidste eller de

sidste 5 eller de sidste 10 pct. betaler vi så fra offentlig side, eller at halvdelen har mulighed for at købe tilkøbsydelse fra hjemmehjælp, og så sker der det, at man herindefra siger: Jamen så må vi også hellere give den anden halvdel. På den måde løfter vi den offentlige sektor gradvist, og det synes jeg hurtigt kan blive en farlig proces.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Inden jeg giver ordet til hr. Ole Glahn, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at man heller ikke må tale i mobiltelefon på tilhørerspladserne herinde. Man er velkommen til at høre efter, men ikke tale i mobiltelefon.

Nu kommer den radikale ordfører, hr. Ole Glahn. Værsgo.

Ole Glahn (RV):

Fra radikal side er vi meget tilfredse med, at vi får debatten, men vi er ikke helt tilfredse med, at vi får den i dag. Vi havde gerne set den noget senere, for der ligger jo en trussel fra finansministeren mod kommunerne, som ikke er afklaret endnu, det, vi fra oppositionens side har kaldt Thors hammer. Finansministeren har jo truet kommunerne med, at hvis de sidste år brugte mere, end der var indeholdt i en bestemt ramme, så ville man i 2007 trække kommunerne i bloktilskud. Resultaterne fra året 2006 kender vi jo ikke endnu. De havde været rare at kende, og dem ville vi sikkert have kendt, hvis vi havde været en måned længere fremme.

Kl. 14.20

Nu er situationen den, at vi må tage den herfra, hvor vi er i dag, og det gør vi så. Og så kan vi jo vende tilbage til det andet, hvis det skulle blive aktuelt, at finansministeren skal ud at trække kommunerne i bloktilskud i 2007.

Det vil formentlig give en voldsom uro og frustration i kommunerne, hvis vi kommer i den situation. Vi har jo hele tiden fra radikal side sagt, at vi mente, at regeringen snød på vægten i forbindelse med de compensationer, man har aftalt med Kommunernes Landsforening, når nu man indførte denne århundredets reform, måske den største reform, vi nogen sinde har fået gennemført.

Som det er sagt tidligere fra talerstolen, kan det her måske lyde lidt teoretisk, men det handler i virkeligheden om velfærden for borgerne. Kommunerne administrerer 60 pct. af de offentlige udgifter, og det er altså velfærd på børnepasningsområdet, det er skoleområdet, det er